

Arrest

nr. 201 430 van 21 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 2 oktober 2016 België is binnengekomen, diende op 19 oktober 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 juni 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 22 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 19/10/2016

Overdracht CGVS: 25/10/2016

U werd gehoord op 2 juni 2017 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is, uw advocaat, meester Kakiese loco voor meester Chatchatrian was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Dhalwo, Harardhere-district, Mudugregio. U bent een lid van de Habr Gedir-clan. Uw zus Shukri verhuist naar Afgoye, Lower-Shabelle. In 2008 gaat u haar bezoeken en ontmoet u er uw toekomstige man Ahmed H. H. U huwt, hoewel uw familie aanvankelijk tegen het huwelijk is, uw man is immers geen Habr Gedir, maar een Reer Hamar. Uw man is garagist en moet werken voor de overheid, hij wordt bedreigd door Al Shabab en verlaat Somalië begin 2011, om zich naar het Verenigd Koninkrijk te begeven, waar hij asiel aanvraagt en de vluchtelingenstatus verkrijgt. U blijft in Hawo Tako, een wijk in Afgoye wonen. Eind 2012 gaat u met uw twee oudste kinderen, Nasteho en Abubakar, via Hargeisa, naar Addis Abeba, Ethiopië, uw man komt er ook. Dit om de gezinshereniging te regelen bij de ambassade van het Verenigd Koninkrijk. U verblijft er twee maanden. Bij de eerste DNA-testen blijkt er een probleem te zijn voor uw dochter Nasteho. Er kan niet volledig bevestigd worden dat uw man de vader is en deze wordt kwaad. U moet terug naar Afgoye, met de kinderen. U bent in tussentijd wel zwanger geraakt en u bevalt, op 8 september 2013, in Afgoye, van een zoon, Ali. In tussentijd kiest uw man zijn eerste vrouw, T. A., voor gezinshereniging; zij en hun kinderen Hanad, Hani, Liban, Yahye, Dekha en Hanan gaan naar het Verenigd Koninkrijk. Uw man stopt met u te onderhouden, u moet de huur zelf betalen, echter, hij betaalt nogmaals uw reis, en die van uw drie kinderen, naar Addis Abeba. Er wordt een nieuwe test uitgevoerd en hieruit blijkt dat Nasteho wel degelijk zijn dochter is. Uw man neemt Nasteho en Abubakar, in februari 2014, mee naar het Verenigd Koninkrijk. Sindsdien wonen ze bij hem in Londen. U keert terug naar Afgoye, u bevalt er van een zoon, Hussein, op 15 november 2014. U kan zichzelf niet meer onderhouden, uw man stuurt geen geld en u gaat terug naar uw geboortedorp Dhalwo, in Harardhere, om er bij uw familie te wonen. Dit is eind 2014. Daar sterft Ali aan een onbekende ziekte. In het begin van juni 2016 komen er mannen naar u toe, één jonge man vraagt u te huwen. U weigert, hij vraagt waar uw man is en u stelt dat hij in Europa is. Hierop zeggen de mannen dat uw huwelijk onrechtmatig is, omdat het met een ongelovige is. Een week later komen ze terug en stellen ze duidelijk dat ze tot de mujahedin, tot Al Shabab, behoren, de jonge man probeert u te verkrachten wanneer u opnieuw weigert. Echter, uw neef, Mohamed A. H., komt tussenbeide. Deze verliest hierbij het leven. De jongeman vlucht, u vlucht ook naar uw moeder, die bij uw zus een naamdag viert, daar blijft u vier dagen, waarop de jongeman u telefonisch bedreigt. Uw broer regelt uw reis. Hierop, in juni 2016 verlaat u Somalië, u reist van Dhalwo naar Hamar, Kismayo, Afmaddow, Dhobley en zo via Kenia naar Europa. Waar u landt in een onbekend land en doorreist naar België waar u asiel aanvraagt op 19 oktober 2016.

U dient de volgende documenten in ter ondersteuning van uw asielmotieven; "birth certificate" voor Nasteho A. H. H. en Abubakar A. H. (beide dd. 17.09.2011), "Cellmark Sample Declaration Form" van Abubakar A., Nasteho A. H. en Sahro I. ((...), dd. 20.05.2013), pagina's twee tot vier van "DNA-analysis Report Cellmark ((...)) (04.06.2013), een kopie van de volgende "travel documents"; Ahmed H. H. ((...), dd. 03.05.2017 – 08.02.2020), Abubakar A. H. ((...), dd. 24.05.2017 – 23.05.2022), Nasteho A. H. H. ((...), dd. 24.05.2017 – 23.05.2022), "BRP unique number" – "residence permit" van Abubakar A. H. (RG(...)), Ahmed H. H. (RG(...)) en Nasteho A. H. H. (RG(...)), een ongetekende en ongedateerde brief van Ahmed H. H. " Abubakar A. H. dob : 10.09.2011 (boy) Nasteho A. H. 14.01.2010 (Girl)", een ongetekende brief van Freemans Solicitors "Abubakar A. H. dob : 10.09.2011 (boy) Nasteho A. H. 14.01.2010 (Girl)" (05.01.2017) en een brief van Jubilee Primary School and Children's center (09.01.2017) " Abubakar A. H. dob : 10.09.2011 (boy) Nasteho A. H. 14.01.2010 (Girl)".

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst laat u het CGVS doelbewust in het ongewisse over de exacte periode die u verbleven heeft in Addis Abeba, hoewel u er van in het begin van het gehoor (CGVS p. 3) op gewezen wordt dat het noodzakelijk, voor uw medewerkingsplicht, om eerlijk en open te zijn over uw recente herkomst. Op de zetel van het CGVS wordt het duidelijk dat u eerst doelbewust probeert te vermijden dat het aan het licht komt dat u al eerder Somalië verlaten heeft. Uw man heeft Afgoye en Somalië verlaten voor een probleem met Al Shabab waarbij u en uw kinderen niet betrokken zijn en ook niet bedreigd worden (CGVS p. 6), echter u wil eerst niet aangeven dat u uw man, na begin 2011, nog gezien heeft (CGVS pp. 6-7); "Werd u of uw familie toen bedreigd? De familie hoe bedoelt u? U of uw kinderen? Nee Wanneer zag u uw man voor het laatst? Laatste keer was in 2011 begin Waar is hij in de VK? In Londen is hij Hoeveel kinderen heeft u? 4 kinderen Kan u de namen en de geboortejaren geven? Naste ho 14/1/2010 werd ze geboren, dan is er Abubakar 10/9/2011, Ali is het dan 08/9/2013, Hussein is er dan, 15/11/2014 Waar zijn uw kinderen nu? 2 zijn bij de vader in UK, een is met mijn moeder, een stierf als een kind Welke? Ali Welke is bij uw moeder? Hussein In Dhalwo? Ja Hebben al deze kinderen dezelfde vader? Ja Dus u zag uw man het laatst begin 2011, maar 2 van uw vier kinderen werden geboren in 2013 en 2014, dat kan dan toch niet? Hoe raakt u dan zwanger? Ik verstond uw vraag, toen u zei, wanneer ging hij weg Ik vroeg letterlijk : "Wanneer zag u uw man voor het laatst? Laatste keer was in 2011 begin " dit is maar 5 min geleden Ik verstond, wanneer ging hij weg Ok, zelfs dan, dan moet u toch mee, want u heeft kinderen samen dus dan moet u op zijn minst 2 maal samen geweest zijn om die kinderen te maken? We gingen niet samen weg. Opnieuw dan, wanneer ging hij weg uit Afgoye? Ik ging eind 2014 weg En uw man? Van afgoye, hij? Ja? Begin 2011 Waar ging hij heen? Hij vluchtte, hij migreerde naar de UK Wanneer kwam hij aan in de UK? Hij ging begin 2011 aan, hij kwam er 2 weken later aan. Waar zijn uw kinderen geboren? In Afgoye. Ok, ik hoop dat u inziet dat dit niet klopt, uw man is sinds begin 2011 in UK, u zegt dat hij de vader van uw kinderen is maar ze zijn later geboren, één in 2013 en één in 2014 Mag ik het uitleggen? Ja? Hij keerde terug van de UK, begin 2012, hij nam de kinderen met hem mee, hij kwam niet naar afgoye maar mogadishu, wij gingen naar hem in Ethiopië. Ging hij naar Mogadishu of Ethiopië? Ethiopië Waar in Ethiopië? Saris in Addis Ababa." Hieruit blijkt dat u eerst stelt dat u uw man niet meer gezien heeft sinds 2011, pas wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat twee van uw kinderen later geboren zijn geeft, na verschillende kansen, aan dat u naar Ethiopië gegaan bent om uw man daar te zien. Vreemd hierbij is dat u dan ook nog eerst stelt dat uw man naar Mogadishu, Somalië dus, teruggekeerd is, om daarna toe te geven dat hij naar Ethiopië ging. Echter, over uw periode in Addis Abeba bestaan er grote onduidelijkheden, u krijgt op het CGVS uitgebreid de kans een inzicht te geven hierin, maar u verzaakt hieraan. De documenten, die u zelf indient, van de DNA-test spreken tegen dat u in 2012 slechts twee maand in Addis Abeba zou verbleven hebben. De resultaten dateren immers van juni 2013 (zie administratief dossier) en u vult de papieren voor het DNA-staal in, in mei 2013 (zie administratief dossier). Hierop staat dat het staal in een lab in Addis Abeba genomen wordt. Hiervoor moeten u en uw kinderen, Naste ho en Abubakar er dus, logischerwijs, aanwezig zijn.

Nochtans zijn volgens u de twee korte periodes die u in Addis Abeba doorbracht; twee maanden eind 2012, wanneer deze bloedtest afgenomen wordt volgens u (CGVS p. 8) en "vijfde maand, of toch begin 2013" wat u verandert naar tweede maand 2014, de periode waarin Nasteho en Abubakar ook meegenomen worden naar het Verenigd Koninkrijk (CGVS p. 8). Dit is op zich al verwarrend te noemen. Uit uw uiteindelijke verklaringen bent u dus niet aanwezig in de periode mei – juni 2013, maar eind 2012 en begin 2014, iets wat wordt tegengesproken door de documenten die u zelf indient. U stelt dat u een tweede maal, in 2014, met de kinderen naar Addis Abeba gaat voor een nieuwe test, bij de eerste was er immers niet voldoende duidelijkheid over de DNA-link tussen uw dochter Nasteho en uw man en komen u en uw man hierdoor in conflict, waarop u terug moet keren naar Afgoye en uw man zijn andere vrouw laat overkomen naar het Verenigd Koninkrijk (CGVS pp. 8-10). Echter u dient de nieuwe test niet in en u gaat over tot deze opmerkelijke verklaring waarbij u zich – alweer – verspreekt; "Dus de eerste test was in juni 2013 volgens deze doc en dan keerde u terug naar afgoye en opnieuw naar adis? Ja, ik ging er terug nadat ze zeiden dat mijn dochter opnieuw getest zou worden voor bloed, ik ging terug en ging nooit meer terug naar huis. Dus u bleef in Adis? Nee, na de bloedtest matchte werden ze weggenomen, ik ging niet meer naar adis bedoel ik. (CGVS p. 10)" Daarbij komt dat u eerst stelt dat uw man "begin 2012" terugkeert van het Verenigd Koninkrijk om zijn kinderen mee te nemen (CGVS p. 7), terwijl u beweert pas eind 2012 naar Addis gegaan te zijn met de kinderen en er dus geen reden is voor uw man om eerder te gaan. Over uw reisroute, die u tweemaal heen en terug afgelegd heeft, van Afgoye naar Addis Abeba blijft u erg op de oppervlakte. U houdt het er op dat u geen paspoort nodig heeft, en hoewel u naar alle op en af reizen gevraagd wordt, lijkt u het over één enkele reis Afgoye – Addis Abeba te hebben (CGVS p. 21), u reist van Afgoye, naar Hamar waar u op de luchthaven een directe vlucht naar Hargeisa neemt met een "normale" auto naar Wajale reist en daar de bus naar Jigjiga neemt om aldaar een bus naar Addis Abeba te nemen (CGVS p. 21), alles samen kost het 250 dollar. Dit is natuurlijk dermate vaag te noemen voor een erg specifieke reis die u twee maal onderneemt, eenmaal met twee jonge kinderen en eenmaal met 3 jonge kinderen. In combinatie met uw verwarde en tegenstrijdige verklaringen over de data die u in Addis Abeba verbleven heeft, kan het CGVS aannemen dat dit wijst in de richting van een permanent en bijgevolg langer verblijf in Ethiopië.

Er zijn nog andere redenen om dit aan te nemen, gelinkt aan uw financiële situatie en die van uw kinderen. U stelt zelf dat Afgoye in 2012 bevrijd wordt op Al Shabab (CGVS p. 14) en Al Shabab in Dhalwo nog de macht heeft (CGVS p. 13) en kan u tot twee maal toe niet verder raken dan het financiële (CGVS p. 14, p. 16) om aan te geven waarom u van het bevrijde Afgoye, met uw kinderen, naar Dhalwo gaat. Echter over deze financiële situatie gaat u niet over tot geloofwaardige verklaringen. "Er zijn wat zaken die ik vreemd vind, u gaat van afgoye naar adis, waarom blijft u daar niet? Als er niemand is om huur en inkomen te geven hoe kan je in een plaats blijven die je niet kent (CGVS p. 16)" Nochtans stelt u zelf, ook in Afgoye, waar u naar terugkeert, niemand te hebben om voor u te zorgen, noch uw eigen familie, noch die van uw man (CGVS p. 16). Hierop stelt u dat uw man u geld blijft sturen tot hij de twee kinderen, begin 2014 (cf supra), meeneemt (CGVS p. 16). Wat op zich tegenstrijdig is. Uw man kan dit geld in deze periode dan evengoed naar Addis Abeba, Ethiopië sturen. U heeft geen job in Afgoye (CGVS p. 16) en blijft echter vaag over uw onderhoud in Afgoye in de periode dat uw man er niet meer is; "Dus de jaren erna, u gaat pas 3 jaar later weg uit Afgoye definitief, dus hoe overleeft u daar dan? Voor hij de kinderen wegnam gaf hij me een inkomen, maar erna veranderde onze relatie Dus wat met de andere kinderen dan? Wie weet Hij gaf niet meer om u, maar, hij kan u toch geld voor hen geven als hij u geen geld voor u wil geven?H ij gaf niet om hen, hoe kan hij in de kinderen voorzien dan Ok, maar u gaat twee keer naar Adis en u wordt twee keer zwanger van een man, vooral de tweede keer, al een probleem toen, dus toch wel erg toevallig Toen ik zwanger werd van hem, hij had de kinderen nog niet, sinds hij ze meenam zag ik ze niet. Maar dat is de man die nu een brief schrijft en zegt dat u nog zijn vrouw bent in islam, hij doet al die dingen voor u? Ik vroeg die brief zelf, hij deed het, hij is nog mijn man, maar onze relatie is niet als er voor. Hoe overleefde u dan, die 2 à 3 jaar met uw andere kinderen in Afgoye? Toen hij me niet meer kon voorzien ging ik naar mijn familie Dus waarom gaat u met uw kinderen van een plaats die relatief veilig is, geen al shabab meer aan de macht, naar een dorp waar al shabab wel nog is, en geen gezondheidszorg. Vooral uw man moest vluchten voor Al Shabab, toch vreemd en risicovol allemaal? De reden is, er was niemand om voor me te zorgen in afgoye, mijn zus ging weg, zijn familie was er niet, dus ik ging terug naar mijn familie (CGVS p. 16)" Uw man, die Nasteho en Abubakar laat overkomen naar het Verenigd Koninkrijk, en die 1000 dollar betaalt voor de reizen die u onderneemt van en naar Afgoye (CGVS p. 22) blijkt niet voor zijn andere kinderen, Abubakar en Hussein, te willen zorgen. Dit is begin 2014, u stelt hierop dat u naar uw familie gaat in Dhalwo (CGVS p. 16), maar dit is pas eind 2014 (CGVS p. 8). Er voor stuurt hij u 100 dollar per maand, u weet echter niet van waar het geld komt (CGVS p. 22). Het is niet duidelijk waarom hij zijn eigen kinderen financieel zou straffen terwijl ze in een penibele situatie zitten, om een conflict dat hij met u heeft en dat ondertussen is uitgeklaard door de nieuwe DNAtest (CGVS p.10).

U maakt tevens niet duidelijk hoe u dat, bijna, volledige jaar 2014 dan doorgekomen heeft in Afgoye. Dit vage en verwarrende karakter van uw verklaringen doet verder vermoeden dat u op dat moment al niet meer in Somalië bent, u kan dan ook niet éénduidig verklaren waarom een terugkeer naar Somalië voor u en uw kinderen voordeliger zou zijn. U bevestigt dat er een hospitaal is in Afgoye (CGVS p. 11), maar toch verlaat u, met uw kinderen de stad om in Dhalwo te gaan wonen, waar er volgens u geen hospitaal is (CGVS p. 11) met als enige reden om bij uw familie te zijn om onderhouden te kunnen worden (CGVS p. 16). U stelt dat u noch in Afgoye noch in Harardhere hulporganisaties zag (CGVS p. 29), nochtans zijn er in beide districten actief (zie administratief dossier). Vooral als jonge moeder zou u hiervan op de hoogte moeten zijn. Nochtans blijkt bijvoorbeeld Artsen zonder Grenzen actief te zijn in Afgoye vanaf 2007 en bevestigen ze dit nog in 2016. Zo blijken er in Afgoye meer dan 39 ngo's actief te zijn (zie COI administratief dossier). U stelt dat ngo's niet kunnen komen in Harardhere, uit de COI waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat, in 2015, wanneer u er beweert te zijn, verschillende ngo's bevestigen actief te zijn in Harardhere, namelijk CISP en RAWA-RASAWAD.

Het vage én verwarrende karakter van uw verklaringen over uw periodes van verblijf in Addis Abeba worden ondersteund door het feit dat u van erg weinig recente zaken die gebeuren, zowel in Afgoyestad als in het Harardhere-district op de hoogte blijkt te zijn. Zo stelt u voor Afgoye dat er van 2008 tot 2014, de periode dat u er verbleef (CGVS p. 4), geen "aanvallen, geen airstrikes en geen explosies" waren (CGVS p. 26). Dit extreem vaag karakter plaatst ernstige vraagtekens bij uw recente herkomst. U kan geen enkele aanslag voor de geest halen. Zo wordt Afgoye voor de eerste helft van 2013, een periode waarvan u beweert er geweest te zijn, zoals blijkt uit de volgende quote uit het Home Office UK Country Report Somalia 2014 (zie COI administratief dossier); "During February to May 2013, areas of Baidoa, Beledweyne, Kismaayo and Xuddur controlled by the Government suffered attacks almost on a weekly basis. There was a particularly high incidence of attacks in the Afgoye and Marka areas and insurgents also continued to threaten and harass civilians and aid workers operating there." Het feit dat u dat u niets kan aanhalen, voor deze periode van zes jaar die u er verblijft, geen enkel incident, versterkt het vermoeden dat u niet recent uit Zuid-Somalië afkomstig bent. Tevens blijkt u verschillende districtscommissarissen van Afgoye-stad te verwarren en erg vaag te blijven. Eerst houdt u het er op dat de man die commissaris is wanneer u er gaat, in 2008, vermoord is in 2015, wanneer u er al niet meer bent (CGVS p. 22). U stelt dat u Omar Muday kent (CGVS p. 23), maar dat hij niet vermoord is toen u er was, in Afgoye, nochtans blijkt Omar Muday in 2008 vermoord te zijn (zie COI administratief dossier). U wordt er op gewezen dat het de districtscommissaris Ideey is die in 2015 vermoord is in Afgoye (zie COI administratief dossier), maar u stelt gewoon dat het Muday is (CGVS p. 26). Over de clans in Afgoye stelt u dat ze niet gevochten hebben in de periode dat u er was (CGVS p. 23), echter blijkt dat er in die periode verschillende malen gevochten is tussen clans in Afgoye-stad (zie informatie administratief dossier). Ook hier blijft u dus weer opmerkelijk oppervlakkig over incidenten die wel degelijk plaats gevonden hebben.

Vanaf eind 2014 verblijft u dus in het Harardhere district (cf. supra) en u stelt momenteel nog contact te hebben met uw familie in Dhalwo, waar uw zoon Hussein nog opgevoed wordt door uw moeder (CGVS p. 11), u belt ze (CGVS pp. 22-23). Het ligt dus binnen de verwachtingen dat u de situatie aldaar zou opvolgen. Opmerkelijk genoeg stelt u dat de situatie in Dhalwo "ok" is (CGVS p. 13), waaruit afgeleid kan worden dat er geen problemen zijn. Nochtans blijken er veel mogelijke problemen voor uw familie aldaar aanwezig te zijn. Dit terwijl u verder aangeeft dat er sinds 2016 een droogte is (CGVS p. 18) en uw familie door recente droogteperiodes veel vee verloor. Uw familie is een herdersfamilie, droogte beïnvloedt hen dus rechtstreeks op een erg diepgaande manier, het feit dat u dit pas kan verklaren wanneer de vraag u letterlijk gesteld wordt, wijst er sterk op aan dat u geen directe band met de regio meer heeft.

U heeft geen weet van opstanden van de lokale bevolking in het district Harardhere tegen Al Shabab (CGVS p. 19). Nochtans geeft u zelf aan dat het vervoer dat u neemt, van Mogadishu tot D(h)umaye (CGVS p. 16, p. 20) gaat en een halte heeft in Dhalwo, zo kent u het dorp Dhumaye dus, en toont u aan dat er communicatie mogelijk is tussen Dhalwo en Dhumaye. U kent eveneens het dorp Dabagalo (CGVS p. 24). U weet echter niet dat de clans en de lokale bevolking, zowel in Harardhere-stad, Dhumaye als Dabagalo, door de zakat-belasting die de herders aan Al Shabab moeten betalen, in opstand komen. U stelt dat het onmogelijk is voor de lokale bevolking om te vechten tegen Al Shabab en dat nooit iemand tegen de zakat in opstand is gekomen (CGVS p. 21) of dat u het niet gehoord heeft (CGVS p. 24). Dit is des te opmerkelijk gezien uw familie een herdersfamilie is (CGVS p. 18) die zakat moet betalen (CGVS p. 19) en uw broers gaan naar Harardhere-stad om vee te verkopen (CGVS p. 24). Zo is uw familie dus wel betrokken maar u weet hier niets over. U stelt zelfs letterlijk, erg ontwijkend alweer, dat er nooit gevechten tegen Al Shabab zijn (CGVS p. 21).

U stelt dat het Galmudug-leger enkel in Adado is (CGVS p. 20, p. 24), nochtans blijkt uit de COI dat de strijdkrachten van Galmudug, Somalië en de Verenigde Staten actief zijn in het Harardhere-district, al vanaf 2015, dus ook in de periode dat u er nog beweert te zijn. U stelt echter: "Nee, er is geen ander leger, enkel Al Shabab, het dichtstbijzijnde leger is in adado" (CGVS p. 24). U stelt ook dat de Verenigde Staten Harardhere niet recent hebben aangevallen (CGVS p. 25). Zo stelt u tevens dat u altijd verbinding kan maken, telefonisch, met uw familie wanneer u hen belt (CGVS p. 23), nochtans blijkt uit de COI dat Al Shabab, door de gevechten en conflicten met de clans in het district, de netwerken platlegt eind 2016 (zie COI administratief dossier). Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent (CGVS p. 25), terwijl u beweert uw familie in die periode te bellen, toont ook aan dat er geen recente band met de regio meer is. Over mogelijke clanconflicten in regio Harardhere houdt u het op "lang geleden" (CGVS p. 20), nochtans blijken de verschillende Habr Gedir-clans de laatste jaren regelmatig gevochten te hebben en in opstand gekomen te zijn tegen Al Shabab (zie COI administratief dossier).

Het is dus duidelijk dat u geen recente band met Zuid-Somalië kan aantonen, noch op persoonlijk vlak, noch op het vlak van de gebeurtenissen in de regio's waar u verbleven heeft. U krijgt bovendien verschillende malen de kans om de waarheid aan te geven over uw recente herkomst (CGVS p. 23,, p. 25). U stelt echter, ontwijkend, dat u niet kan liegen en dat u een vrouw bent (CGVS p. 25).

Over de documenten die u indient, stelt het CGVS het volgende, de DNA-verwantschap tussen u, Ahmed H. H. en uw kinderen Nasteho en Ahmed wordt niet in twijfel getrokken, hun legaal statuut in het Verenigd Koninkrijk evenmin. Aangaande de brieven die u indient waarin de Belgische overheid gevraagd wordt om de gezinshereniging in het Verenigd Koninkrijk te regelen, stelt het CGVS dat dit buiten de bevoegdheid van de Belgische overheid valt en toekomt aan de instanties in het Verenigd Koninkrijk om hier over te oordelen. U wordt daar ook op gewezen op de zetel van het CGVS (CGVS pp. 15-16). Over de geboorte-attesten van uw twee oudste kinderen stelt het CGVS dat deze, zoals alle Somalische documenten, een bijzonder beperkte bewijswaarde hebben door de hoge graad aan corruptie in Somalië en het gebrek aldaar aan geloofwaardige overheidsarchieven (zie COI administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn noch uit Afgoye, Lower Shabelle, noch uit Dhalwo, Harardhere, Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië [kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2016 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere

verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan als volgt:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending artikel 17, §2 van het KB van 11 juli 2003 Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij is er immers niet overtuigd van het verblijf van verzoekende partij in Somalië. Zo stelt zij dat zij in het ongewisse zou zijn over de exacte periode die verzoekende partij in Adis Abeba verbleven heeft:

[citaat van de bestreden beslissing]

Verwerende partij valt over een misverstand dat ontstaan is tijdens het gehoor en blijft daar doorheen haar motivering aan vastklampen.

Uiteraard kan het niet zijn dat verzoekende partij haar man voor het laatst gezien zou hebben in 2011 en in 2013 en 2014 nog bevallen zou zijn van zijn kinderen!

Toen verzoekende partij de vraag gesteld werd wanneer zij haar man voor het laatst gezien heeft werd haar vertaald dat men vroeg - of zo heeft zij het begrepen - wanneer haar man vertrokken was uit Somalië.

Zij heeft dat ook letterlijk verklaard tijdens het gehoor: p. 6-7 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7]

en p. 8 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8]

Het is alsof verwerende partij zelfs de moeite niet wilt doen om verzoekende partij te begrijpen. Verzoekende partij heeft alles verteld zoals het is voorgevallen, ondersteund met documenten.

Verwerende partij verwijt haar dan ook volledig ten onrechte "doelbewust te vermijden" dat aan het licht zou komen dat zij Somalië eerder verlaten zou hebben.

Verzoekende partij is erg duidelijk geweest. Zij is inderdaad twee keer naar Adis Abeba gereisd, met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot die in het Verenigd Koninkrijk erkend werd als vluchteling. Echter, gezien de eerste onduidelijke DNA resultaten zijn deze plannen in het water gevallen. Een tweede keer is zij opnieuw naar Adis Abeba geweest voor een DNA test voor haar dochter, die uitwees dat haar echtgenoot weldegelijk de vader is van haar kinderen.

Verwerende partij pint zich vast op data wanneer verzoekende partij in Adis Abeba zou zijn geweest en stelt dat zij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd aangaande haar verblijf in Adis Abeba enerzijds en wat blijkt uit de door haar voorgelegde documenten anderzijds.

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij erg onredelijk te werk gaat. Het klopt inderdaad dat zij zich soms vergiste van jaartal, maar dit is niet zo vreemd gezien data niet zo belangrijk zijn in haar cultuur en zij er nooit belang aan hechtte. Op het gehoor wenst men precieze data te horen van haar, wat onmogelijk is. Niet alleen betreffen het feiten van meer dan 4 jaar geleden, het is ook erg moeilijk voor verzoekende partij om - in het licht van alles dat zij heeft meegemaakt - zich alles nog te herinneren.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij erg onredelijk te werk is gegaan.

II.1.2. Verwerende partij vervolgt als volgt:

[citaat van de bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet. Hoe kon zij in Adis Abeba blijven indien zij er geen enkel verblijfsrecht had?! Zij heeft in Afgoye overleefd zolang zij kon, toen haar man haar nog financieel ondersteunde. Er mag niet uit het oog worden verloren dat zij in Afgoye niemand had die voor haar en haar kinderen kon zorgen. Uiteraard beseft zij ook dat het gevaarlijk was om terug te keren naar haar dorp Dhalwo, maar zij had geen andere keus. Haar familieleden, haar clanleden, iedereen die zij kende en die haar en haar kinderen konden helpen, woonden in Dhalwo. Indien zij in Afgoye bleef, als alleenstaande vrouw zonder enige bescherming, zou zij blootgesteld zijn geweest aan allerlei gevaren.

Verwerende partij verbaast zich erover dat zij niet ondersteund werd door haar man. Verzoekende partij weet ook niet waarom hij weigerde om verzoekende partij en de kinderen nog verder financieel te ondersteunen. Zij kon het uiteraard niet voor de rechter slepen voor alimentatie. De financiële hulp stopte, het geld raakte op en verzoekende partij had geen andere keus dan terug te keren naar haar geboortedorp.

II.1.3. De verwerende partij stelt dan de kennis van verzoekende partij over Afgoye en Harardhere district in vraag:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft alles verteld dat zij zich nog herinnerde van gebeurtenissen in haar regio. Het is niet verwonderlijk dat zij als een jonge alleenstaande moeder niet op de hoogte is van aanslagen en explosies die in de eerste helft van 2013 zouden hebben plaatsgevonden.

Wanneer haar gehoor er echter op wordt nagelezen, blijkt al snel at zij erg veel informatie kan geven over het dagelijks leven, over zaken die voorvielen in haar directe omgeving en waarmee zij in aanraking kwam.

Zo kon zij zonder moeite de dorpen rondom haar eigen dorp opnoemen: p. 4 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 4]

Zij vertelde over de checkpoints die zij passeerde wanneer zij naar Afgoye ging en door wie ze gecontroleerd werden: p. 17 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 17]

Zij vertelde over de drootes: p. 18 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18]

Zij vertelde dat er inderdaad zakaat diende betaald te worden aan AL Shabab en dat ook haar ouders dat dienden te doen:

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19]

Verwerende partij stelt het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van het feit dat er in Harardhere de lokale bevolking in opstand zou zijn gekomen tegen de zakat. Dit is niet ernstig. niet alleen is dit bijzonder lokaal geconcentreerd geweest en was dat niet het val in het dorp van verzoekende partij, zij had ook geen toegang tot enige nieuwsplatform om over deze opstand te vernemen. Zoals zij verklaarde tijdens het gehoor is Harardhere ver van haar dorp en heeft zij geen weet van gevechten tussen de lokale bevolking en Al Shabab:

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19]

Verzoekende partij kon tevens perfect aangeven wie er aan de macht was en wanneer: p. 19 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19]

Verwerende partij kon verzoekende partij op geen enkel ogenblik op enige contradictie betrappen aangaande haar dorp en regio van herkomst. Het enige dat zij haar verwijt is dat zij het onwaarschijnlijk vindt dat verzoekende partij het veilige Afgoye en Adis Abeba verlaten zou hebben om terug te keren naar haar dorp. Zoals hierboven reeds uiteengezet, had zij geen andere keus!

De kennis van verzoekende partij aangaande de gevechten en aanvallen dient verwerende partij met enige relativiseringsvermogen - en rekening houdend met het profiel van verzoekende partij - te beoordelen.

In casu heeft verwerende partij alle relativiseringsvermogen, alsook het feit dat de verzoekende partij in globo wel degelijk doorleefde informatie over haar omgeving kan geven volledig genegeerd. Ze focust zich liever op de kleine details.

Dit is niet ernstig meer.

Nochtans heeft zij wel degelijk heel wat doorleefde kennis over haar omgeving.

Hetzelfde geldt bovendien voor de data. Verwerende partij weet dat dit voor Somaliërs geen relevant gegeven is. Men zou dus redelijkerwijze kunnen verwachten dat verwerende partij er zich zoveel mogelijk van onthoudt om zich op (tegenstrijdige) data te baseren ten einde een negatieve beslissing te motiveren.

Dit laatste is echter niet het geval (cf supra)

II.1.4. Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalie, Dhalwo afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster wordt bijgetreden dat de bestreden beslissing onzorgvuldig werd genomen. Volgens haar verklaringen is verzoekster in september 2008 gehuwd met de heer Ahmed H.H., in Afgoye. De bestreden beslissing bevestigt de verwantschap tussen verzoekster en de heer Ahmed H.H. en hun kinderen Nasteho en Ahmed. Verzoeksters echtgenoot en hun kinderen Nasteho en Ahmed beschikken over een verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters echtgenoot er werd erkend als Somalische vluchteling (Documenten, stuk 13, nr. 4). Verzoekster verklaart ook dat haar man begin 2011 Somalië heeft verlaten. Hun kinderen Nasteho en Ahmed werden toegelaten tot een verblijf op grond van gezinshereniging met hun vader. Ook verzoekster heeft een aanvraag tot gezinshereniging ingediend, maar deze werd geweigerd.

De Raad wijst erop dat gezinsleden louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar zijn voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen (Richtlijn 2011/95/EU, overweging 36). Bijgevolg acht de Raad het noodzakelijk om verdere inlichtingen in te winnen bij het Verenigd Koninkrijk, gelet op de asielprocedure van de heer Ahmed H.H. en de gezinsherenigingsprocedure van Nasteho, Ahmed en verzoekster.

De Raad hecht hieraan meer belang dan de toetsing van verzoeksters kennis van haar regio van herkomst aan de hand van persberichten over feiten die zich hebben voorgedaan op het ogenblik dat verzoekster al in België was. De persberichten in het administratief dossier dateren immers van na de indiening van verzoeksters asielaanvraag (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 4, 6-9).

De beoordeling van verzoeksters herkomst en vluchtmotieven moet volledig zijn. De bestreden beslissing confronteert verzoekster echter, na een onvoldoende onderzoek, met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen waar zij heeft verbleven voor haar komst naar België.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem dus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 juni 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP